

eller Nør. Efter den Bygningsmaade, som nu i alt Fald i en stor Del af Landet bruges paa Bøndergaarde, ere disse faaledes sammenbyggede, og de enkelte Længers Anvendelse i Reglen saa flersidig, at det vil have sin praktiske Vanskelighed at gjenneføre den i Paragrafen foreslaaede Adskillelse, og dertil kommer et Hensyn, som formentlig maa tillægges ikke ringe Betydning, nemlig det, at saalænge man indenfor visse Grændser tillader den hidtil brugte Tækkemaade, vil Tækningen med Jerntraad, der selvfølgelig i Begyndelsen, indtil den rette Fremgangsmaade læres, vil være noget besværligere, vanskeligere trænge igjennem, og der vil altid være en Frihjelse til at indsnige den gamle Tækkemaade paa Omraader, hvor den ikke er tilladt. Vel maa det indrømmes, at der gives isoleret liggende Bygninger, Lader, Vognsture og Lignende, med Hensyn til hvilke det er af mindre Interesse, enten Taget under en Ildbrand skrider ned eller bliver liggende, men saadanne Bygninger ville dog i Reglen kun findes paa større Gaarde, og derhos maa det erindres, at Erfaringen viser, at der ofte under Redningsforsøg i saadanne Bygninger er sket Ulykker ved Tagets Nedskriden. — Den væsentligste Grund, der kunde være til med Lovforlaget at indstrænke Tækningen med Jerntraad til Bygninger, der tjene til Opholdssted for Mennesker og Dyr, vilde være den, om ikke Befolkningen maa siges paa en særlig Maade at foreges, naar Taget skal bindes med Jerntraad istedetfor med de nu brugelige Bindemidler; men dette tør paastaas ikke at være Tilfældet. Fastbindingen af Taget sker for Tiden med Tækkesjappe og Garn, med Garn alene, med maskinspundne Galmfimer eller med haanddreiede Galmviste. Disse sidste medføre ganske vist kun en forsvindende Udgift, da Vedkommende i Reglen selv har Galm og selv udfører Arbejdet; men deres Benyttelse er lidet ønskelig, da i Ildbrandstilfælde Galmvisterne strax gaa løse og flyve brændende omkring til Fare for Nabobygningerne; de andre Bindemidler derimod medføre samme eller maaste større (Tækkesjappe) Bekostning end galvaniseret Jerntraad. Noget nærmere Raadvisning heraf turde være overflødig, da Pengespørgsmaalet maa siges at være af ganske underordnet Betydning, i hvilken Henseende det er tilstrækkeligt at oplyse, at 1,000 Alen galvaniseret Jerntraad af Nr. 19 koster 3 Kr., saa at der til Bindematerialet, selv for en større Bygning, kun vil være Tale om en Udgift af saa Kroner.

Naar Flertallet saaledes med Hensyn til Forbuddet i Paragrafens første Stykke har troet at burde gaa noget videre end Lovforlaget og foreslaa, at Taget paa alle nye Bygninger, som tækkes med Straa eller Nør, skal fastgjøres med galvaniseret Jerntraad, har det derimod havt væsentlige Betæneligheder ved at tiltræde Paragrafens andet Stykke, som gaar ud paa, at der med Hensyn til allerede opførte Bygninger, paa hvilke

Taget ikke forinden omlægges, inden 2 Aar skal foretages en delvis Sikkring mod Tagets Nedskriden i Ildbrandstilfælde, enten derved at Taget over Udgangsdøren befæstes med Jerntraad, eller derved at der over denne anbringes et Ildgitter. Hertil maa for det Første bemærkes, at efter den allerede ovenfor omtalte Maade, hoorpaa en stor Del af Gaardene paa Landet ere sammenbyggede, vil det ingenlunde være tilstrækkeligt, at Sikkringsforanstaltninger træffes for „Udgangsdøren“ fra hver enkelt Løge, da disse Døre i Reglen føre ud i den sammenbyggede Gaard; men lignende Foranstaltning maatte paabydes for de Porte, som fører ud af Gaarden, og dertil kommer, at, om man end maatte anse en beskyttet Udgangsdør i Beboelseshuse for tilstrækkelig, vil det Samme langt fra kunne gjælde for Kreaturstalde (navnlig Dverstalde), hvor flere Udgangsdøre maa holdes fri, saafremt Diemedet skal opnaas. — Selv om man imidlertid vilde se bort fra Nødvendigheden af en saadan Udøvelse af den i Paragrafens andet Stykke foreslaaede Foranstaltning, maa det anses som givet, at denne vilde blive overordentlig byrdefuld for Befolkningen. Flertallet er nemlig kommen til den Opfattelse, at en Befæstelse af Taget med Jerntraad ikke forsvarlig kan udføres, uden at den paagjældende Del af Taget omlægges, idet det nemlig ikke gaar an at anbringe en Binding af Jerntraad uden paa Tagmaterialet, eftersom det dels er tvivlsomt, om en saadan Overbinding vil gjøre den tilsigtede Nytte, at holde paa Taget, naar dette brænder, og det maa antages saavel, at man ved Overbindingen stikker Huller i Taget, der ville foranledige Uægheder, som at en Overbinding jevnlig maa yderligere befæstes, efterhaanden som Tagmaterialet falder sammen. Tør det saaledes anses givet, at Tagene paa de med Straa eller Nør tækkede Bygninger i Løbet af 2 Aar delvis skulle omlægges, for at efterkomme den i Paragrafens 2det Stykke stillede Fordring, vil det let ses, at dette vil sætte Landbefolkningen i en Befolkning, der maatte regnes i Millioner, og Foranstaltningen vil derfor allerede af den Grund være utilraadelig. Dertil kommer, at den fastsatte Tidsfrist af 2 Aar er altfor kort, baade naar man tager Hensyn til den Arbeidskraft (Tækkemænd), som skal anvendes, og til Tilveiebringelsen af det fornødne Tækkemateriale. Tidsfristen vilde derfor neppe kunne sættes ringere end til 10 Aar, og naar man gaar ud fra, at de fleste ældre Tæge ville blive omlagte i Løbet af 12 à 15 Aar, vil omtrent det samme Resultat naas, og paa en langt lempeligere Maade, naar det bestemmes, at Raadet om, at Tækkematerialet paa nye Bygninger skal fastgjøres med galvaniseret Jerntraad, ogsaa gjøres til Regel for ældre Bygninger, naar disse helt eller delvis omtækkes.

Sluttelig bemærkes, at, naar det i Paragrafen er fastsat, at den galvaniserede Jerntraad